

а снощи сте се напили до смъртъ! Крещѣли сте изъ улицитѣ и сте искали да бие те заптиетата! Срамота е! Вървете си сега и другъ пътъ вече да не се напивате така!

Гавраилъ любезно се извини на пристава, обеща, че вече нѣма да се напива и бѣжишкомъ напустна участъка.

Въ хотелъ „Италия“ Заимовъ го срещна съ страшното съобщение, че полицията е разкрила всичко и че

всѣки мигъ могатъ да ги хванатъ.

Но Гавраилъ знаеше по-добре това.

Още сѣщия день тѣ напустнаха турската столица. Цариградъ остана незасегнатъ отъ пожаръ; султанъ Абдулъ Азисъ живѣ още осемъ месеца, но Гавраилъ Хлътовъ си намѣри едно ново име, което записа съ златни букви въ нашата история презъ великото Априлско възстание — Георги Бенковски.

Свѣтлозаръ Димитровъ

Добри издърпа вжжето, изправи се и загледа отъ високия покривъ. Широко, равно като дланъ, лежеше предъ него полето, а нататкъ въ синята мъгла като привидения се очертаваха планинскитѣ върхове.

Тя е тамъ! — прошушнаха тихо устнитѣ му. После протегна малкитѣ си ржце нататкъ, като къмъ близъкъ, любимъ човѣкъ.

Майчице! Мила майчице! — простена тихо сърдцето му. Дълго се вира Добри въ синята далечина,

но нищо не можа да види. Македония си оставаше сама задъ планинитѣ, безпомощна, нѣмаща сили да повдигне глава. Добри знаеше; майка му е тамъ. Мисли, плаче и въздиша за него, който въ еднъ сивъ, заоблаченъ день напустна родната стрѣха съ баща си. Тя ги изпрати до прага, впила очи въ тѣхъ, стиснала ржце надъ шарената престилка. Добри срещна насълzenia и погледъ, отпустна бащината ржка и я прегърна.